

[Inger Stilling Pedersen]

Der er mange, mange problemer i det, men nu har vi rejst det, og så kan man jo diskutere det videre, det vil jeg ikke bruge mere tid på.

Til fru Jytte Andersen: Det er den sædvanlige remse, det hører vi i næsten alle sammenhænge. Fru Jytte Andersen er også i sin fulde ret til at mene, at bare institutionerne er der, og de skal helst dække fuldt ud, så er det godt. Det er én side af fru Jytte Andersen.

Men så er der den anden side af fru Jytte Andersen, som jeg godt kan lide. Det er den menneskelige side, hvor man føler, at fru Jytte Andersen virkelig er optaget af børnene og forældrene og af, at de skal have meget tid sammen. Det kan godt være lidt svært at få det til at gå op i en højere enhed.

Jeg tror såmænd ikke, vi er så uenige, når det kommer til stykket. Vi er måske bare lidt uenige om, hvilken placering daginstitutionerne skal have.

Man kan godt sige til Kristeligt Folkeparti: Jamen I er imod institutioner, de skal slet ikke være der. Det er jo ikke rigtigt. Vi har helt fra partiets start sagt, at daginstitutionerne er et godt supplement til familien, men at de aldrig skal overtage forældrerollen, og det tror jeg heller ikke fru Jytte Andersen mener. Jeg tror, vi må se i øjnene, at selv om vi har nok så gode institutioner, kan de aldrig erstatte forældrene.

Vi siger: Jamen der er jo nogle forældre, der godt kunne tænke sig i perioder at passe deres børn selv. Det er ikke så urealistisk, som fru Jytte Andersen siger. Jeg tror, det var fru Kirsten Lee, der sagde, at man, f.eks. når man alligevel er hjemme i forbindelse med en fødsel eller andre ting, gerne vil have børnene lidt mere omkring sig og godt kunne tænke sig at slippe lidt billigere i institutionstakst. Det er meget mere realistisk, end man tror.

Det undrer mig meget – det gør det måske ikke alligevel – at man ikke har forstået mange unge familiers signaler til os: Jamen vi vil egentlig gerne være noget mere sammen med vores børn, men begge parter vil også meget gerne blive på arbejdsmarkedet. Og det kan kun lade sig gøre ved, at vi giver muligheder for mere deltid og mere flekstid og perioder, hvor man vælger, at man vil tage sig lidt mere af sine børn end ellers.

Vi er meget glade for socialministerens forslag om mere fleksible dagpasningsordninger. Det har vi foreslået tidligere. Vi håber, at det

bliver hurtigt vedtaget. Det dækker noget af det, vi gerne vil.

Men så er det, som om man skal til at varetage institutionernes interesser ved at sige: Jamen så kan der blive problemer, og hvis det så ikke kan komme til at fungere osv. Altså børnene er det primære, og institutionerne er til for børnenes og forældrenes skyld, ikke omvendt. Det har jeg sagt før. Derfor må vi prøve på at lave det så godt som muligt. Det gælder også dagplejen. Der kan udmærket godt laves deltid i dagplejen, samtidig med at man sikrer dagplejemødrene. Der er som regel flere børn, nogle er der længere tid, andre er der kortere tid.

Det primære er, at vi får fleksibilitet. Det må man også sige at der er flertal for i Folketinget. Det fremgår jo klart af debatten i dag. Vi håber, at Socialistisk Folkeparti og Socialdemokratiet også vil indse, at dette behov er der, og at man ikke altid skal sige: Jamen det er, fordi Kristeligt Folkeparti og de såkaldt borgerlige er imod institutioner, de er af det onde.

Befolkningens ønsker kan man jo diskutere, og man kan lave undersøgelser, og resultatet vil nok blive forskelligt, men mange af de unge mødre, jeg omgås og møder på min vej, har altså et klart ønske om at få mere tid sammen med deres børn, at få lov til at nyde dem.

Lad os se realistisk på det, se, hvor kort tid de egentlig er små, hvad der sker med dem fra nul til ét år, hvad der sker i de første 2–3 år. Den tid kommer aldrig tilbage. Det bliver pædagogerne, der skal have fornøjelsen og glæderne i første omgang. Jeg mener, det skal være forældrene, der, hvis de ønsker det, skal opleve den tid sammen med deres børn. Det kræver en indsats på forskellig vis, fordi det ofte er et økonomisk spørgsmål: Man har ikke råd til at gøre det.

Men det er en glædelig udvikling i Folketinget, at man fra næsten alle partiers side – ikke mindst fra socialministerens side – har stor forståelse for, at det er den vej, vi skal gå.

Jeg vil gerne sige tak til de forskellige ordførere for det, de har bidraget til i dag, og håbe på, at vi under udvalgsarbejdet må få belyst nogle af de ting og få det ordnet sådan, at det bliver til gavn for de danske børn.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling